

Praha 20. 10. 2020

Č. j.: MZDR 43499/2020-3/PRO

MZDRX01CDSU6

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 30. října 2020.

Dne 4. listopadu 2020 vyznačila [REDACTED]

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo zdravotnictví jako příslušný správní orgán ve smyslu § 16 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“), ve spojení s § 178 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „správní řád“), a ve spojení s § 80 odst. 1 písm. c) zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, ve znění pozdějších předpisů, rozhodlo podle § 90 odst. 5 správního řádu v návaznosti na § 20 odst. 4 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím **takto:**

Odvolání pana [REDACTED]

[REDACTED] (dále také jen „žadatel“) ze dne 14. září 2020 **proti rozhodnutí Krajské hygienické stanice Jihomoravského kraje se sídlem v Brně** ze dne 3. září 2020, č. j.: KHSJM 50316/2020/BM/PRAV, sp. zn.: S-KHSJM 35153/2020, kterým byla odmítnuta žádost o informace žadatele ze dne 19. června 2020 zaevidovaná pod č.j.: KHSJM 35153/2020/BM/PRAV, za použití zásady zákazu zneužití práva jako právního principu, kdy je tato zásada formulována soudními rozhodnutími, se

zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje

Odůvodnění:

Dne 19. června 2020 byla Krajské hygienické stanici Jihomoravského kraje se sídlem v Brně (dále také jen „povinný subjekt“) doručena žádost, ve které v části požadoval žadatel poskytnutí informací dle zákona č. 123/1998 Sb., o právu na informace o životním prostředí, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 123/1998 Sb.“) a v části dle zákona o svobodném přístupu k informacím. V žádosti o informace žadatel poukázal na žádost jeho [REDACTED] podanou dle zákona č 123/1998 Sb. (totožnou v bodech 1 až 13 s částí žádosti podanou žadatelem dle zákona č. 123/1998 Sb.), která byla odmítnuta s odůvodněním, že tyto informace již byly poskytnuty. Žadatel proto dle zákona o svobodném přístupu k informacím mimo jiné požaduje zaslat datum odeslání odpovědi na jednotlivé

otázky v bodech 1 až 13, přesnou citaci otázky, číslo jednací spisu této otázky, datum odeslání odpovědi povinného subjektu a kopii odpovědi.

Povinný subjekt sdělením ze dne 26. června 2020 informace v částech bodu a) až m), věta druhá a následující žádosti, poskytl odkazem na zveřejněné informace na webových stránkách povinného subjektu. Rozhodnutím pak žádost částečně odmítl s odkazem na ochranu osobních údajů. Na základě odvolání podaného žadatelem bylo toto rozhodnutí Ministerstvem zdravotnictví (dále jen „ministerstvo“) zrušeno a věc vrácena k novému projednání.

Povinný subjekt poté dne 3. září 2020 vydal napadané rozhodnutí, č. j.: KHSJM 50316/2020/BM/PRAV, sp. zn.: S-KHSJM 35153/2020, kterým žádost za použití zásady zákazu zneužití práva jako právního principu, kdy je tato zásada formulována soudními rozhodnutími, odmítl.

Proti tomuto rozhodnutí podal žadatel včasné odvolání. Žadatel namítá, že to, že požadované informace opsal ze žádosti svého ■■■■, neprokazuje, že zná odpovědi, jelikož mu je povinný subjekt neadresoval. ■■■■ nemá povinnost mu tyto informace předávat. Daná úřednice jedná i v rozporu s nařízením nadřízeného orgánu, který povinnému subjektu nařídil tyto informace poskytnout. Tvrdí, že plnou moc ■■■■ povinnému subjektu poslal, a úředníci ji použili k odmítnutí informace. Dále povinný subjekt nemůže odkazovat na zveřejněnou informaci, jelikož je žadatel ■■■■, proto dle věku mu měly být informace poskytnuty písemně. Žádá, aby ministerstvo přikázalo povinnému subjektu poskytnout informace v písemné podobě.

Po přezkoumání napadeného rozhodnutí dospělo ministerstvo k závěru, že námitky uvedené v odvolání nejsou důvodné.

Předně ministerstvo uvádí, že ve svém předchozím rozhodnutí nepřikázalo povinnému subjektu informace poskytnout, nýbrž věc byla vrácena povinnému subjektu k novému projednání.

Žádost o poskytnutí informací lze odmítnout nejen z důvodů uvedených v zákoně o svobodném přístupu k informacím, ale i z faktických důvodů, mezi něž dle judikatury je možné zahrnout také odepření poskytnutí informací na základě principu zákazu zneužití práva. Jedná se o výjimku z pravidla. Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 10. listopadu 2005, č. j. 1 Afs 107/2004-48, aby institut zákazu zneužití práva mohl reagovat na nepřeborné množství životních situací, na něž nemůže ve své obecnosti právní norma pamatovat, musí se vyznačovat jistou obsahovou pružností. Stanovením konkrétních pravidel by byl popřen smysl a samotná podstata institutu zákazu zneužití subjektivních práv. Bude vždy záležet na okolnostech konkrétního případu, zda bude možné konstatovat, že výkon práva je žadatelem zneužíván.

Ministerstvo považuje za prokázané, že žadatel je se [REDAKCE] v kontaktu a jsou vzájemně o svých podáních informováni. Text žádosti [REDAKCE] a žádosti žadatele v části dle zákona č. 123/1998 Sb. jsou obsahově totožné. Navíc je evidentní, jak už uvedlo ministerstvo ve svém předchozím rozhodnutí, že je žadatel o podání [REDAKCE] a způsobu jeho vyřízení zcela informován, jelikož jednak zná přesný text žádosti, jednak je žadateli známo, že žádost [REDAKCE] byla odmítnuta s odůvodněním, že informace již byly poskytnuty. Ministerstvu je z vlastní úřední činnosti známo, že [REDAKCE] žádá povinný subjekt opakovaně o obsahově totožné informace, které se vzájemně prolínají. Obdobné žádosti podávají také osoby personálně propojené s [REDAKCE], přičemž tyto žádosti jsou formulačně podobné. Tak tomu je i v tomto případě, kdy žadatelem je [REDAKCE]. Žadatel výslovně podává žádost s odkazem na to, že [REDAKCE] byla jeho žádost odmítnuta s odůvodněním, že mu již informace byly poskytnuty a chce vědět, kdy a jak mu tedy byly poskytnuty, jelikož je přesvědčen, že povinný subjekt zakrývá svůj chybný postup. Žadatel se [REDAKCE] tak nejsou spokojeni s postupem povinného subjektu a brojí proti němu. Žadatel se prostřednictvím zákona o svobodném přístupu k informacím dožaduje poskytnutí informací, které dle jeho přesvědčení nebyly [REDAKCE] řádně poskytnuty, a je toho názoru, že úředníci ve svém rozhodnutí o žádostech postupovali nezákonně.

Tento závěr podporuje i text zasláné plné moci, ve které je výslovně uvedeno, že „*KHS Jmk tyto dokumenty již poskytla třetím stranám (ombudsman, SUS Jmk, Bkom či Bosonohám či jiným třetím stranám, a tyto dokumenty se začerněným podpisem a jménem jsou i bez mého výslovného souhlasu dostupné i na stránkách těchto institucí, včetně data vyhotovení, jednacího čísla, textu žádostí i odpovědmi. Tím pádem není důvod dále chránit mou osobu před příbuzným ...*“. Je tedy zcela zjevné, že veškeré požadované informace již žadatel i [REDAKCE] mají k dispozici, ale nejsou spokojeni s vyřízením těchto žádostí povinným subjektem. Tento postup ovšem shledává ministerstvo v rozporu s účelem zákona o svobodném přístupu k informacím, jelikož v tomto případě ze všech okolností vyplývá, že účelem není získání informací, ale zahlcení povinného subjektu a kritika postupu povinného subjektu, jehož reakce není pro žadatele ani [REDAKCE] uspokojivá.

Ministerstvo rovněž podotýká, že žadatel používá ve svých podáních neslušné výrazy („*a jelikož nemám rád chytráky, kteří nekonají svou povinnost a lžou jako špinavá cigánka*“..... „*dobro zůstává dobrem, sračka sračkou a hajzl zůstane hajzlem*“..... „*vyhrazuji si, že by ze mne „nějaký cucák dělal dementního starce*“, *neb spolu jsme nechodili husy pást*“...), které jenom umocňují skutečnost, že žadatel brojí obecně proti vyřizování žádostí o informace povinným subjektem cestou zákona o svobodném přístupu k informacím a je přesvědčen o chybném postup úředníků, které rovněž slovně napadá.

Jelikož žádost o informace (s ohledem na žádosti podávané personálně propojenými žadateli za účelem opakovaného získání typově shodných informací, které již byly poskytnuty) zbytečně zatěžuje povinný subjekt a zabraňuje mu plnění jeho ostatních zákonných povinností, není možné výkon práva na informace považovat za souladný s právním řádem.

Úkony žadatele naplňují znaky zneužití práva a lze na něj pohlížet jako na osobu, jež dané právo v konkrétním okamžiku nevykonává, ačkoliv se ho formálně dovolává. Takový výkon práva nemůže požívat ochrany.

Co se týče předmětné plné moci, kterou žadatel zmiňuje v odvolání, již v předchozím rozhodnutí ministerstvo uvedlo, že náhledem do spisové dokumentace zjistilo, že žádost byla doručena prostřednictvím poštovních služeb, přičemž na razítku z podatelny povinného subjektu je uvedeno, že podání tvoří 8 listů (tedy obsahuje pouze samotnou žádost). Ani z textu žádosti nelze dovodit, že by žadatel přikládal také předmětný souhlas (že by žádost měla nějakou přílohu). Z okolností spíše vyplývá, že plná moc byla předložena až v rámci odvolání proti předchozímu rozhodnutí povinného subjektu, aby nebylo možné žádost odmítnout s odkazem na § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím a čl. 6 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679, o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů), což ostatně je uvedeno výslovně i v textu samotné plné moci.

Z výše uvedených důvodů ministerstvo rozhodlo tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu dále odvolat.

Mgr. Jan Bačina v.r.
ředitel právního odboru